

Súd: Okresný súd Levice
Spisová značka: 16Csp/164/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4318204398
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 11. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Daniel Koneracký
ECLI: ECLI:SK:OSLV:2021:4318204398.13

Rozhodnutie

Okresný súd Levice, sudcom Mgr. Danielom Konerackým v spore žalobcu: Prvá stavebná sporiteľňa, a. s., so sídlom Bajkalská 30, 829 48 Bratislava, IČO: 31 335 004, proti žalovanému: Q. H., nar. XX.XX.XXXX, bytom R. XXXX/XX, XXX XX Š., o zaplatenie 24.224,03 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 22.028,65 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 19.060,16 eur od 01.04.2017 do zaplatenia, všetko v lehote troch dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

II. Vo zvyšnej časti súd žalobu zamieta.

III. Žalobca má nárok na náhradu trov konania proti žalovanému v rozsahu 81,78 %. O výške náhrady trov konania bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí.

odôvodnenie:

1. Žalobca podal na tunajší súd žalobu, ktorou sa domáhal, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť sumu vo výške 24.224,03 eura spolu s úrokom za úver vo výške 5,69 % ročne zo sumy 18.947,36,- eur od 01.04.2017 do zaplatenia spolu s úrokom z omeškania. Takúto žalobu žalobca odôvodnil tým, že so žalovaným uzavrel zmluvu o stavebnom sporení č. 2109713812 zo dňa 08.07.2013 ako aj zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXXXX v súlade s ktorou žalobca poskytol žalovanému medziúver vo výške 30.000 eur. Finančné prostriedky boli poskytnuté v troch výplatách a to dve dňa 16.08.2013 a jedna dňa 26.08.2013. Žalobca ďalej poukázal na skutočnosť, že v zmysle čl. VIII., bod 8.1. úverovej zmluvy, žalobca za spracovanie úveru účtoval poplatok, ktorý bol splatný pri prvej výplate medziúveru, takže celková výška vyplateného medziúveru bola znížená o tento poplatok vo výške 360 eur. Úroková sadzba úrokov za úver bola úverovou zmluvou fixná na päť rokov a to v sadzbe 4,19% ročne pre prvé dva roky od uzatvorenia zmluvy a v sadzbe 5,69% ročne pre 3 až 5 rok od uzatvorenia úverovej zmluvy. Keďže sa úroky za medziúver vypočítavali z výšky vyplateného úveru, boli žalovanému účtované od 17.08.2013 za úver v sadzbe 4,19% zo sumy 9.603,95 eur, od 27.08.2013 úroky za úver v sadzbe 4,19% ročne zo sumy 30.000 eur a od 01.07.2015 úroky za úver v sadzbe 5,69% ročne zo sumy 30.000 eur. V zmysle čl. V., bod 5.2. úverovej zmluvy, sa žalovaný zaviazal splácať úver počas prvých dvoch rokov pravidelnými mesačnými splátkami vo výške 161,46 eura a po uplynutí dvoch rokov pravidelnými mesačnými splátkami vo výške 198,96 eur na účet stavebného sporenia. Splátky vo výške 161,46 eur pozostávali za medziúver vo výške 104,75 eur, vkladu na konto sporenia vo výške 44,71 eur a splátky poplatku za poistenie úveru vo výške 12 eur. Splátky vo výške 198,96 eur určené pre splácanie po uplynutí prvých dvoch rokov pozostávali z úroku za medziúver vo výške 142,25 eur, vkladu na konto sporenia vo výške 44,71 eur a poplatku za poistenie úveru vo výške 12 eur. Žalobca ďalej poukázal na skutočnosť, že jednotlivé splátky boli splatné do 15. dňa v mesiaci a uspokojovali v poradí úroky z medziúveru, poplatok za poistenie úveru a splátka na konto sporenia. Z uvedeného dôvodu boli vklady na konto sporenia po ich úhrade do mesiaca 06/2014 vrátane, v celosti preúčtované na konto medziúveru

a po uhradení splatných úrokov bola zostávajúca časť preúčtovaná na konto sporenia ako splátka poplatku za poistenie a mesačný vklad na konto sporenia predpísaný úverovou zmluvou. Od 01.07.2014 boli z dôvodu zmeny nastavenia interného bankového systému žalobcu poplatky namiesto na konto sporenia účtované na konto medziúveru, z uvedeného dôvodu boli od mesiaca 07/2014 vklady na konto sporenia po ich úhrade v celosti preúčtované na konto medziúveru a po uhradení splatných úrokov a poplatkov za poistenie bola prípadná zvyšná časť úhrady preúčtovaná na konto sporenia ako mesačný vklad na konto sporenia predpísaný úverovou zmluvou. Následne žalovaný porušil zmluvne dohodnuté podmienky a dostal sa do omeškania so splácaním splátok úveru, na základe čoho žalobca žalovaného upomínal na zaplatenie omeškaných splátok. Listom zo dňa 10.11.2015 upozornil žalovaného, že je v omeškaní so splátkou po dobu dlhšiu ako tri mesiace a zároveň ho vyzval na doplatenie omeškaných splátok. Žalobca tiež informoval žalovaného, že v prípade nezaplatenia omeškaných splátok, má žalobca právo požadovať zaplatenie zostatku dlhu pred dohodnutou dobou splatnosti. Tento list bol žalovanému doručený dňa 19.11.2015, pričom žalovaný následne takéto omeškané splátky nedoplatil, a preto vyhlásil žalobca dňa 15.12.2015 mimoriadnu splatnosť úveru. Celková výška dlhu žalovaného voči žalobcovi predstavovala sumu 31,124,58 eura, pričom pozostávala z istiny vo výške 29.906,20 eur, z nezaplatených úrokov za úver do 14.12.2015 v sume 950,58 eura, z nezaplatených poplatkov za poistenie úveru vo výške 108 eura, z nezaplateného poplatku za poskytnutie písomnej informácie vo výške 4,80 eura a z nezaplatených poplatkov za upomienky vo výške 155 eura, ktoré si však žalobca voči žalovanému žalobou neuplatnil. Žalobca ďalej poukázal na skutočnosť, že po vyhlásení mimoriadnej splatnosti bola pohľadávka žalobcovi čiastočne splnená a to dňa 28.03.2017 vo výške 10.958,84 eur, pričom takéto čiastočné plnenie bolo započítané na istinu úveru. Žalovaná suma vo výške 24.224,03 eur pozostáva z istiny vo výške 18.947,36 eur, nezaplatených úrokov za úver do 31.03.2017 vo výške 3.145,96 eur, nezaplatených poplatkov za poistenie úveru vo výške 108 eur a nezaplateného poplatku za poskytnutie písomnej informácie vo výške 4,80 eur ako aj nezaplatených úrokov z omeškania vo výške 2.017,91 eur.

2. Súd následne vo veci rozhodol platobným rozkazom zo dňa 20.11.2018, proti ktorému podal žalovaný odpor. Takýto odpor odôvodnil tým, že žalobca vo svojej žalobe preukázal len skutočnosť, že medzi účastníkmi konania došlo k uzatvoreniu zmluvy, pričom z predložených príloh nijakým spôsobom nevyplýva, kedy a v akej výške došlo z jeho strany k poskytnutiu nejakých finančných prostriedkov žalovanému. Tiež poukázal na skutočnosť, že žalobca nemá nárok na dohodnuté úroky po vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru a to z dôvodu, že takéto oprávnenie žalobcu nevyplýva zo žiadneho ustanovenia zmluvy ani všeobecných obchodných podmienok pre stavebné sporenie pre fyzické osoby. Dohodnuté úroky za poskytnutie úveru tak patria veriteľovi len do jeho splatnosti, a to bez ohľadu na to, či sa jedná o riadnu, v zmluve dohodnutú splatnosť alebo o mimoriadnu splatnosť úveru, pretože po splatnosti úveru vzniká veriteľovi nárok na zaplatenie úroku z omeškania ako sankcia za omeškanie s vrátením poskytnutých peňažných prostriedkov. Z uvedených dôvodov žiadal žalobu zamietnuť.

3. Následne tunajší súd uznesením zo dňa 18.12.2018, právoplatným dňa 03.01.2019 zrušil platobný rozkaz z dôvodu podaného odporu. Okrem toho súd v zmysle § 167 ods. 3 CSP vyzval žalobcu, aby sa vyjadril k podanému odporu. Žalobca vo svojom vyjadrení uviedol, že nepovažuje tvrdenie žalovaného v podanom odpore za správne a relevantné a svoj nárok považuje za dôvodný. Podľa jeho názoru z predložených listinných dôkazov jednoznačne vyplýva, že zo strany žalobcu došlo k poskytnutiu finančných prostriedkov žalovanému s tým, že v predložených výpisoch z účtov sú uvedené všetky obraty od poskytnutia úveru až do vyhlásenia mimoriadnej splatnosti a to vrátane obrátov o poskytnutí finančných prostriedkov. Žalovaný zároveň nepredložil jediný dôkaz, ktorý by preukazoval nedôvodnosť žaloby. Pokiaľ ide o skutočnosť, že žalobca nemá nárok na dohodnuté úroky za obdobie po vyhlásení mimoriadnej splatnosti tak je potrebné uviesť, že takýto nárok považuje žalobca za dôvodný a v súlade s rozhodovacou praxou súdov SR. Nemožno sa tak stotožniť s tvrdením žalovaného, že žalobcovi neprináleží právo na zaplatenie úroku, pretože by sa tým poprela podstata úroku ako odplaty. Poukázal tiež na rozhodovaciu prax všeobecných súdov, pričom žiadal vyhovieť podanej žalobe.

4. Následne súd vyzval žalovaného v zmysle § 167 ods. 4 CSP, aby sa vyjadril k vyjadreniu žalobcu. Žalovaný sa k podanému vyjadreniu v určenej lehote nevyjadril.

5. Súd vo veci nariadil pojednávania, na ktorých sa zúčastnil len žalovaný, pričom žalobca svoju neúčast ospravedlnil a súhlasil s vykonaním pojednávania v jeho neprítomnosti, a preto súd v zmysle § 180 CSP prejednal v neprítomnosti žalobcu.

6. Žalovaný na nariadených pojednávaniach uviedol, že si je vedomý, že tento úver existuje, avšak on si ho bral pre iné osoby, pre manželov Q.v s tým, že T. Q. bola záložcom, a záložné právo bolo zriadené na jej rodinný dom. Tento úver bol zobratý z dôvodu, že mali úver z nebankového subjektu, kde bol vysoký úrok a týmto úverom to refinancovali a uhradili ho. Medzi nami existovala dohoda o tom, že po roku keď sa zamestná manžel, sa úver prepíše na nich. Túto dohodu porušili a už s druhou splátkou úveru bol problém, pretože nechceli splácať takýto úver. Svoj rodinný dom opustili, odsťahovali sa niekde k Z. - obec C.. Snažil som sa ja ako aj môj PZ s nimi komunikovať, čo však oni odmietli, nepustili ani znalca do svojho domu za účelom jeho ohodnotenia, pričom následne tento dom bol vydražený. Podľa ZP hodnota tohto domu bola 40.000,- eur avšak v dražbe sa predal asi za 13.000,- pričom časť z tejto sumy bola vyplatená žalobcovi a zvyšná časť išla pre dražobnú spoločnosť. Podľa môjho názoru ten zostatok ktorý je uvedený, je aktuálny. Ďalej chcem uviesť, že podľa mojich vedomostí rodina Q. napadla žalobou neplatnosť dražby, ide o konanie vedené na tunajšom súde pod sp. zn. 6C/31/2017 a podľa mojich aktuálnych informácií by v súčasnosti konanie malo prebiehať v H.. Žalovaný ďalej uviedol, že si bral aj ďalší úver od S. vo výške 8.900,- eur. V tejto veci už bolo právoplatne rozhodnuté súdom, pričom si dohodol splátky a podľa jeho vedomostí prvú splátku rodina Q. uhradila. Finančné prostriedky zo strany žalobcu v súvislosti s poskytnutým úverom boli vyplatené jemu na účet a následne tieto finančné prostriedky odovzdal manželom Q.. Ďalej uviedol, že z tejto sumy 30.000,- bola suma vo výške 8965,74 eur použitá na úhradu jeho úveru v S. C. a zvyšok vyplatil manželom Q.. On nevykonával žiadnu úhradu v prospech žalobcu, ale podľa jeho vedomostí mohli zaplatiť 4-5 splátok, pričom mesačná splátka bola okolo 217-220,- eur. Tento úver ktorý si zobral mal splácať asi 20 alebo 25 rokov a celkovo mal zaplatiť asi dvojnásobok úveru, pretože žalobca má vysoké úroky. P. Q. sa vyhýbala riešeniu vzniknutej situácie a z tohto dôvodu jeho právny zástupca asi 2 roky žiadal, aby podpísali dohodu o splácaní úveru so žalobcom. Žalobca nesúhlasil s tým, aby p. Q. prevzala dlh za jeho osobu, bol však ochotný súhlasiť so splátkami, ale s tým, že ako dlžníci budú uvedení on, ako aj p. Q.. S týmto p. Q. nesúhlasila. Pokiaľ ide o súd konanie vedené pod sp. zn. 16Csp/159/2018, tak v tomto konaní konzultoval túto záležitosť s jeho právnym zástupcom, tiež mali záujem dohodnúť sa so žalobcom, resp. p. Q., k tomu však nedošlo, pričom sa nemohol dostaviť ani na pojednávanie a následne po vyhlásení rozsudku voči nemu nepodal ani odvolanie. On bol oklamáný p. Q.Č. v súvislosti s týmto úverom, a preto zvaží podanie trestného oznámenia, musí sa však poradiť s právnikom. Úver si brali oni s tým, že mu prisľúbili, že po roku keď sa zamestná jej manžel, tak ho vyplatia, resp. prevezmú na seba. Nevie ako bude ďalej, ale vie, že pokiaľ ide o prvú časť úveru, tak 2 splátky zaplatili. Následne p. Q. prestala komunikovať, odsťahovali sa z nehnuteľnosti, ktorá išla do dražby. Komunikovali istý čas len s jeho právnym zástupcom, avšak nechceli splácať takýto úver. On finančné prostriedky z predmetného úveru nepoužil na prerábanie nehnuteľnosti ako oni. Podľa jeho názoru z týchto peňazí kúpili celú alebo časť druhej nehnuteľnosti, ktorú majú. Zvaží podanie žaloby na p. Q., resp. trestné oznámenie, musí sa však poradiť s právnikom.

7. Súd po tom, ako prečítal nasledovné listinné dôkazy a to: návrh na vydanie platobného rozkazu, zmluva o úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 08.07.2013, všeobecné podmienky pre stavebné sporenie pre fyzické osoby, tarify sporenia pre fyzické osoby, sadzobník poplatkov pre fyzické osoby, upozornenie na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti zo dňa 10.11.2015, doručenka (čl. 35), oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru zo dňa 15.12.2015, doručenka (čl. 38,39), výpis z účtu medziúveru (čl. 40-42), výpis z účtu stavebného sporenia, výpis z Obchodného registra žalobcu, návrh na vydanie platobného rozkazu sp. zn. 16Csp/159/2018, platobný rozkaz (čl. 73), odpor proti platobnému rozkazu (čl. 78-88), uznesenie (čl. 108), uznesenie (čl. 110), vyjadrenie žalobcu k podanému odporu, detail k platbám (čl. 150-151), uznesenie (čl. 156), vyjadrenie žalobcu (čl. 163-165), vyjadrenie žalobcu (čl. 187), uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Cdo/113/2018, elektronické podanie žalobcu (čl. 224-225), potvrdenie (čl. 242), úradný záznam (čl. 243), elektronické podanie žalobcu (čl. 273), elektronické podanie žalobcu (čl. 285), rozsudok Okresného súdu Levice sp. zn. 16Csp/159/2018 právoplatný 15.07.2021, rozsudok tunajšieho súdu sp. zn. 6C/31/2017 zo dňa 23.09.2020, žaloba sp. zn. 6C/31/2017, potvrdenie (čl. 322), úradný záznam (čl. 323), elektronické podanie žalobcu (čl. 325), elektronické podanie právneho zástupcu žalovaného, úmrtný list A.. K. S., potvrdenie SAK (čl. 335), odvolanie plnomocenstva, elektronické podanie žalobcu (čl. 342-345); spis 16Csp/159/2018: návrh na vydanie platobného rozkazu, zmluva o úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 04.10.2013, rozsudok tunajšieho súdu 16Csp/159/2018-280 právoplatný 15.07.2021 a oboznámil sa s obsahom spisového materiálu zistil nasledovný skutkový stav veci:

8. Žalobca ako veriteľ a žalovaný ako dlžníkom dňa 08.07.2013 uzatvorili zmluvu o úvere, predmetom ktorej bolo poskytnutie medziúveru na základe uzatvorenej zmluvy o stavebnom sporení, vo výške 30.000,- eur. Žalovaný ako dlžník sa zaviazal vrátiť peňažné prostriedky spolu s úrokmi vo výške 4,19 % ročne /prvé dva roky úveru/ resp. 5,69% ročne pre ďalšie roky úveru, v pravidelných mesačných splátkach vo výške 161,46 eur, pričom prvá splátka bola splatná 15. deň mesiaca nasledujúceho po uzatvorení zmluvy a ďalšie splátky vždy 15. toho dňa každého mesiaca. V zmysle bodu 5.3, článku V. zmluvy, do pridelenia cieľovej sumy stavebného úveru, splátky pozostávali z vkladov na účet sporenia, z úrokov z medziúveru a z poplatku za poistenie. Všeobecné obchodné podmienky pre stavebné sporenie pre fyzické osoby a Sadzobník poplatkov pre fyzické osoby tvoria prílohy zmluvy. Za účelom zabezpečenia pohľadávky veriteľa a jej príslušenstva vyplývajúcej zo zmluvy o úvere, bola medzi stranami sporu uzatvorená zmluva o zriadení záložného práva a mandátna zmluva dňa 10.10.2013. Žalovaný úver čerpal, riadne a včas však mesačné splátky nespĺщал. Následne listom zo dňa 10.11.2015 žalobca oznámil žalovanému, že dňa 20.11.2015 vyhlásia mimoriadnu splatnosť úveru ak žalovaný neuhradí dlžné splátky vo výške 1.398,64 eur s tým, že ak tieto splátky nebudú uhradené do 20.11.2015 tak dôjde k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru. Žalovaný si predmetnú zásielku prevzal dňa 19.11.2015 a následne žalobca listom zo dňa 15.12.2015 oznámil žalovanému, že pre porušenie zmluvných povinností nastala dňom 14.12.2015 mimoriadna splatnosť celého úveru, pričom táto zásielka sa vrátila od žalovaného ako nedoručená z dôvodu, že bola neprevzatá v odbernej lehote a to dňa 13.01.2016 /uložená na pošte dňa 21.12.2015/. Z výpisu z účtu medziúveru vyplýva, že dlžná suma ku dňu 14.12.2015 predstavuje 31.124,58 eur s tým, že dňa 28.03.2017 bol realizovaný mimoriadny vklad vo výške 10.958,84 eur a dlžná suma uplatnená žalobou je tak 24.224,03 eur. Z výpisu z účtu stavebného sporenia tiež vyplýva, že nasporená suma žalovaného je k 14.12.2015 93,80 eur. Súd ďalej zistil, že na tunajšom súde sa viedlo konanie medzi rovnakými stranami sporu pod sp. zn. 16Csp/159/2018, pričom predmetom konania bolo zaplatenie peňažnej sumy vo výške 9.328,79 eur. Toto konanie bolo právoplatne skončené rozsudkom zo dňa 08.06.2021, právoplatným dňa 15.07.2021 s tým, že žalovanému bola uložená povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 9.269,45 eur s príslušenstvom a vo zvyšnej časti bola žaloba zamietnutá. Predmetný spor bol dňa 1.12.2020 pridelený v zmysle príslušného dodatku k rozvrhu práce zákonnému sudcovi Mgr. Danielovi Koneckému /čl. 242, 243/. Zároveň súd zistil, že na tunajšom súde sa viedlo konanie sp. zn. 6C/31/2017 medzi žalobcom A.. T. Q. proti žalovaným S. K. K. a S. K. X., K..Q..X.. o určenie neplatnosti dražby. Z odôvodnenia tohto rozhodnutia vyplýva, že žalobca sa domáhal neplatnosti dražby z dôvodu, že ako záložcovi mu bola vydražená nehnuteľnosť, ktorou zabezpečoval úver, ktorého nárok si uplatňuje žalobca v tomto konaní. Predmetné konanie nebolo doposiaľ právoplatne skončené z dôvodu podaného odvolania proti rozsudku.

9.Podľa § 497 Zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

10.Podľa § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka, od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie prípustnej výške.

11.Podľa § 52 ods. 1 Zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „Občiansky zákonník“), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

12.Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

13.Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

14.Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

15.Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

16.Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

17.Podľa § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

18.Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

19.Podľa § 1 ods. 3 písm. c) Zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spotrebiteľským úverom nie sú: úver zabezpečený záložným právom k nehnuteľnosti, ktorého lehota splatnosti je viac ako desať rokov.

20.Podľa § 2 ods. 1 Zákona č. 310/1992 Zb. o stavebnom sporení v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy (ďalej len „Zákon o stavebnom sporení“), stavebným sporením sa rozumie a) prijímanie vkladov od stavebných sporiteľov alebo v prospech stavebných sporiteľov, b) poskytovanie úverov stavebným sporiteľom zo zdrojov fondu stavebného sporenia na stavebné účely uvedené v § 11 ods. 1 (ďalej len „stavebný úver“).

21.Podľa § 2 ods. 2 Zákona o stavebnom sporení, stavebné sporenie môže vykonávať len banka, 1) ktorej predmetom činnosti je stavebné sporenie na základe bankového povolenia udeleného podľa osobitného predpisu 1) (ďalej len „stavebná sporiteľňa“). Na stavebnú sporiteľňu sa vzťahujú ustanovenia osobitného predpisu, 1) ak tento zákon neustanovuje inak. Označenie „stavebná sporiteľňa“ alebo jeho preklady môže používať v obchodnom mene iba stavebná sporiteľňa.

22.Podľa § 7 ods. 3 Zákona o stavebnom sporení, zmluva o stavebnom úvere musí obsahovať a) identifikačné údaje o stavebnej sporiteľni a o stavebnom sporiteľovi najmenej v rozsahu údajov ustanovenom osobitnými predpismi, b) úrokovú sadzbu stavebného úveru, c) podmienky poskytnutia a splácania stavebného úveru, d) spôsob zabezpečenia pohľadávok zo stavebného úveru, e) podmienky, za ktorých možno vykonať prevod práv a povinností zo zmluvy o stavebnom úvere, f) podmienky, za ktorých možno odstúpiť od zmluvy o stavebnom úvere.

23.Podľa § 7 ods. 4 Zákona o stavebnom sporení, zmluvy o stavebnom sporení a zmluvy o stavebnom úvere môžu obsahovať aj ďalšie náležitosti dohodnuté medzi stavebnou sporiteľňou a stavebným sporiteľom.

24.Súd po vykonanom dokazovaní dospel k záveru, že žaloba bola čiastočne dôvodná. V konaní bolo preukázané, že medzi žalobcom ako veriteľom a žalovaným ako dlžníkom bola uzatvorená zmluva o úvere, predmetom ktorej bolo poskytnutie medziúveru na základe uzatvorenej zmluvy o stavebnom sporení. Žalovaný síce namietal, že z dokladov predložených žalobcom nevyplýva, kedy a v akej výške došlo zo strany žalobcu k poskytnutiu finančných prostriedkov avšak podľa názoru súdu je výška poskytnutých finančných prostriedkov preukázaná, nakoľko z výpisu z účtu medziúveru ako aj z dokladov o čerpaní úveru /čl. 150, 151/ vyplýva ako boli jednotlivé čiastky úveru čerpané. Zároveň súd poukazuje na skutočnosť, že žalovaný v konaní ani netvrdil a nielo ešte preukázal, že by mu bol poskytnutý úver

v inej výške než ako tvrdil žalobca. Z uvedených dôvodov tak má súd za preukázané, že žalobca poskytol žalovanému úver, pričom ten takýto úver čerpal, následne porušil svoje zmluvné povinnosti tým, že mesačné splátky riadne a včas nesplácal, a preto žalobca vyhlásil mimoriadnu splatnosť a to v súlade s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Súd zároveň poukazuje na skutočnosť, že ide o úverovú zmluvu, ktorá bola platne uzavretá, pričom ale ide zároveň o spotrebiteľskú zmluvu podľa ustanovení § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, nakoľko žalovaný má postavenie spotrebiteľa s tým, že v konaní nebolo preukázané, že by žalovaný uzatváral zmluvu v súvislosti so svojou podnikateľskou činnosťou. Zároveň je potrebné uviesť, že úverovú zmluvu sa nevzťahujú ustanovenia Zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy, keď jeho aplikáciu vylučuje článok I., § 1 ods. 3 písm. c) predmetného zákona, keďže ide o úver zabezpečený záložným právom k nehnuteľnosti, ktorého lehota splatnosti je viac ako desať rokov. Súd poukazuje na skutočnosť, že aj keď termín splatnosti poskytnutého medziúveru ako ani stavebného úveru pre prípad, že by žalovaný splnil zmluvné podmienky zo zmluvy vôbec nevyplýva, tak je zrejmé, že v prípade uhrádzania zmluvne dohodnutých splátok zo strany žalovaného, by žalovaný uhrádzal len samotnú istinu viac ako 21 rokov. Preto sa na takúto zmluvu vzťahujú ustanovenia Zákona č. 310/1992 Zb. o stavebnom sporení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy. Okrem toho úverová zmluva obsahuje všetky podstatné náležitosti zmluvy o úvere podľa § 497 Obchodného zákonníka a tiež všetky náležitosti vyžadované podľa § 7 ods. 3 Zákona o stavebnom sporení. Súd mal za preukázanú aj výšku nezaplatenej istiny úveru, nezaplatených poplatkov, vyčíslených dohodnutých úrokov ku dňu zosplatnenia ako aj výšku vyčíslených úrokov z omeškania, pretože takéto nároky samotný žalovaný počas súdneho konania ani riadnym spôsobom nerozporoval, a preto ich súd považoval za nesporné. Okrem toho výšku dlžnej istiny, nezaplatených poplatkov ako aj vyčíslených úrokov ku dňu zosplatnenia úveru preukázal žalobca predloženými listinnými dôkazmi, ktoré žalovaný nerozporoval. Súd preto žalobe čiastočne vyhovel a žalobcovi priznal nárok na zaplatenie sumy vo výške 22.028,65 eur, ktorá pozostáva z dlžnej istiny vo výške 18.947,36 eur, nezaplatených dohodnutých úrokov z úveru do 14.12.2015 vo výške 950,58 eur, nezaplatených poplatkov za poistenie vo výške 108 eur, nezaplatených poplatkov za poskytnutie písomnej informácie vo výške 4,80 eur ako aj nezaplatených úrokov z omeškania do 31.03.2017 vo výške 2.017,91 eur.

25. Súd žalobu čiastočne zamietol a to v časti vyčísleného úroku vo výške 5,69% ročne za obdobie po zosplatnení úveru v celkovej výške 2.195,38 eur ako aj úroku vo výške 5,69% ročne zo sumy 18.947,36 eur od 1.4.2017 do zaplatenia, pretože žalovaný v konaní účinným spôsobom namietal, že zo zmluvy ani zo všeobecných obchodných podmienok pre stavebné sporenie pre fyzické osoby takéto oprávnenie žalobcu nevyplýva a mal za to, že úroky z úveru prináležia žalobcovi len do splatnosti úveru a to bez ohľadu na to, či sa jedná o riadnu v zmluve dohodnutú splatnosť alebo o mimoriadnu splatnosť úveru. Súd poukazuje na skutočnosť, že úročenie istiny, nezaplatených úrokov a poplatkov sadzbou vo výške dohodnutej zmluvou je v zmysle bodu 10.21 zmluvy upravené len pre prípad odstúpenia od zmluvy a žalobca súdu nepreukázal, že k odstúpeniu od zmluvy z jeho strany došlo, avšak v zmysle § 502 Obchodného zákonníka, má súd za to, že takéto osobitné dojednanie nie je potrebné. Pokiaľ ide o samotný uplatňovaný úrok z úveru po zosplatnení úveru, z rozhodovacej praxe odvolacích súdov dlhodobo vyplýval nesúlad v riešení otázky priznania zmluvných úrokov po predčasnom zosplatnení úveru, keď jednou zo zmluvných strán je spotrebiteľ. K vyriešeniu tejto otázky prispelo uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn.: 5 Cdo 42/2020 zo dňa 16.06.2020, podľa ktorého za situácie, že dlžník z úverového vzťahu porušil povinnosť splácať úver, v dôsledku čoho došlo k jeho zosplatneniu veriteľom, je nutné dospieť k záveru, že neexistuje rozumný dôvod na to, prečo by dlžník nemal platiť úroky z úveru, ktoré sú odplatom za poskytnutý úver, a to vo výške, na akej sa s veriteľom dohodol. Peňažnými prostriedkami, resp. protihodnotou za nich získanou dlžník disponuje, zmluvné povinnosti porušil a z porušenia povinností profitovať nemôže, keďže zmluvné úroky sú spravidla vyššie ako úroky z omeškania. Pre spotrebiteľa je však nevýhodné, aby platil úroky až do zaplatenia istiny. Dojednanie, ktorého obsahom je platenie dohodnutých úrokov až do zaplatenia istiny jeho postavenie zhorší. Pokiaľ by totiž spotrebiteľ, ktorý sa pre svoju ekonomickú situáciu dostal s plnením splátok úveru do omeškania, musel v dôsledku vyhlásenia predčasnej doby splatnosti úveru platiť dohodnuté úroky až do úplného splatenia istiny, zaplatil by v konečnom dôsledku sumu neprimerane vysokú ako náhradu za poskytnutie peňazí. Dohodnuté úroky predstavujú cenu peňazí za ich poskytnutie na vopred dohodnuté obdobie, tzn. že jej výška musí byť stanovená v čase uzatvorenia zmluvy o úvere. Dlžník teda presne vie koľko bude povinný za poskytnuté peniaze veriteľovi zaplatiť. Túto vedomosť však dlžník-spotrebiteľ nemá v prípade dojednania, ktoré umožňuje navyšovanie tejto ceny bez jej presného ohraničenia. Keďže spotrebiteľ nevie predpokladať časový úsek svojho omeškania nie je možné ani určiť celkovú výšku

zmluvného úroku, ktorý sa môže bez fixného ohraničenia navyšovať neobmedzene. Takto stanovená cena teda nie je vyjadrená určito, jasne a zrozumiteľne. Zo zmluvy o úvere uzavretej medzi žalobcom a žalovaným však konečná splatnosť medziúveru ako ani stavebného úveru pre prípad, že by žalovaný splnil podmienky na jeho priznanie nijakým spôsobom nevyplýva, a preto súd žalobe v tejto časti nevyhovel a žalobcovi nárok na úroky z úveru po vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru nepriznal, keďže v zmysle rozhodnutia Najvyššieho súdu SR, v prípade vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru, veriteľovi prináleží úrok z istiny vo výške, akú by pri riadnom plnení povinností dlžník zaplatil ako cenu peňazí, čo v danom prípade v zmysle absencie konečnej splatnosti úveru v úverovej zmluve nie je možné určiť. Okrem toho súd poukazuje aj na rozhodnutie Súdneho dvora EÚ z 10. 06.2021 vo veci C-192/20, Prima banka Slovensko a. s. proti HD, z ktorého okrem iného vyplýva, že: „ S výhradou overení, ktoré prináleží vykonať vnútroštátnemu súdu, sa má smernica Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekálnych podmienkach v spotrebiteľských zmluvách vykladať v tom zmysle, že nie je uplatniteľná na vnútroštátne ustanovenia, podľa ktorých spotrebiteľ, ktorý uzavrel s predajcom alebo dodávateľom zmluvu o úvere, nemôže byť povinný na základe ustanovení tejto zmluvy v prípade predčasného zosplatnenia úveru platiť predajcovi alebo dodávateľovi bežné úroky za obdobie od rozhodnutia o tomto zosplatnení až do skutočného splatenia <<https://www.najpravo.sk/judikatura/obcianske-pravo/spotrebiteleske-zmluvy/narok-na-zaplacenie-zmluvneho-uroku-po-zosplatneni-uveru-kumulacia-s-urokom-z-omeskania.html>> požičanej sumy, pokiaľ zaplatenie úrokov z omeškania a iných zmluvných pokút splatných podľa uvedenej zmluvy umožňuje kompenzáciu skutočnej škody, ktorú predajca alebo dodávateľ utrpel.“. Z tohto dôvodu by tak bolo v rozpore s takýmto rozhodnutím priznať žalobcovi aj nárok na dohodnuté úroky po zosplatnení, nakoľko mu boli priznané úroky z omeškania, ktoré mu kompenzujú škodu, ktorú ako veriteľ utrpel porušením zmluvných povinností zo strany žalovaného.

26. Súd priznal žalobcovi aj nárok na úroky z omeškania podľa prvej vety § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka v spojení s nariadením vlády SR č. 87/1995 Z. z., pretože žalovaný sa dostal do omeškania s peňažným plnením a to odo dňa nasledujúceho od vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru s tým, že mu boli zároveň priznané vyčíslené úroky z omeškania do 31.03.2017 vo výške 2.017,91 eur a tiež mu súd priznal aj úroky z omeškania za obdobie od 1.4.2017 do zaplatenia.

27. Pokiaľ ide o obranu žalovaného vo vzťahu A.. T. Q. a jej manžela, ktorí mali podľa tvrdení žalovaného prebrať takýto úver v zmysle ich ústnej dohody, tak takáto obrana nebola účinná, pretože žalovaný dobrovoľne vstúpil do zmluvného vzťahu so žalobcom a ich ústna dohoda nemala vplyv na takýto právny vzťah. Žalovanému však nič nebráni, aby si svoj nárok na prípadnú náhradu škody uplatnil samostatnou žalobou resp. vyvodil aj prípadné trestnoprávnu zodpovednosť z titulu porušeniu takejto ústnej dohody.

28. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 2 CSP, pretože žalobca ako aj žalovaný boli v súdnom konaní čiastočne úspešní, pričom celkový úspech mal žalobca a to v rozsahu 81,78%. Preto mu súd priznal náhradu trov konania v takomto rozsahu proti žalovanému.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Levice.

Podľa § 363 CSP v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Podľa § 364 CSP, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 CSP).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.